

Αριθμός απόφασης: 113 /2016
(Αριθμός έκθ. κατάθ. αίτησης: 306/18.06.2015)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Ελένη Τσαγάνη, Πρωτοδίκη, η οποία ορίσθηκε από την Πρόεδρο Πρωτοδικών Χαλκιδικής, χωρίς της σύμπραξη Γραμματέα.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριο του στις 25 Ιουλίου 2016 για να δικάσει την υπ' αριθμ. έκθ. κατάθ. 306/18.06.2015 αίτηση μεταξύ:

ΤΩΝ ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ: 1) Του εδρεύοντος στην Αθήνα (οδός Στουρνάρη, αριθμ. 35) αστικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία "ΔΙΟΝΥΣΟΣ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ ΣΥΝ. Π.Ε.", νόμιμα εκπροσωπούμενου, και, 2) της εδρεύουσας στο Δήμο Φιλοθέης – Αττικής (οδός Λ. Μεσογείων, αριθμ. 231) αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας, υπό την επωνυμία: «ΓΕΑ - ΓΡΑΜΜΟ, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΓΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» και τον διακριτικό τίτλο: «ΓΕΑ - ΓΡΑΜΜΟ, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», νόμιμα εκπροσωπούμενης, οι οποίοι παραστάθηκαν δια του πληρεξουσίου δικηγόρου τους Γρηγορίου Τρικούκη (Α.Μ.Δ.Σ.Θ. 4702), ο οποίος κατέθεσε έγγραφο σημείωμα.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ: Της εδρεύουσας στη
Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία

νόμιμα
εκπροσωπούμενης, ιδιοκτήτριας του ξενοδοχείου με την επωνυμία
που ευρίσκεται στη
η οποία (καθ' ης η αίτηση) παραστάθηκε δια της
πληρεξουσίας δικηγόρου της, Αναστασίας Γιοβανοπούλου (Α.Μ.Δ.Σ.Χ.
181), η οποία κατέθεσε έγγραφο σημείωμα.

Οι αιτούντες, ζητούν να γίνει δεκτή η από 17.06.2016 με αριθμ. έκθ. κατάθ. 306/18.06.2015 αίτησή τους, που κατέθεσαν ενώπιον αυτού του

Δικαστηρίου, για τη συζήτηση της οποίας ορίστηκε δικάσιμος, μετ' αναβολή, η παραπάνω αναφερόμενη.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ της υπόθεσης, κατά την εκφώνησή της από τη σειρά της, παραστάθηκαν οι διάδικοι, όπως αναφέρεται παραπάνω, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα έγγραφα σημειώματα που κατέθεσαν.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με τις διατάξεις του όγδοου κεφαλαίου (άρθρα 46 επ.) του νόμου 2121/1993 για την «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα», όπως ισχύει μετά το νόμο 3057/2002, νομοθετήθηκε η προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων, δηλαδή των δικαιωμάτων σε εργασίες («εισφορές κατά την ορολογία του νόμου), που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες με αυτή, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή πνευματικά έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως, και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά, στη δημόσια εκτέλεση, στην αναπαραγωγή και γενικά στη διάδοση των έργων αυτών. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 46 παρ 1, 47 παρ 1 και 48 παρ 1 του προμνησθέντος νόμου 2121/1993, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα και οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία, ώστε να μην γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμετάλλευσης από τρίτους, η προστασία δε αυτή συγκεκριμενοποιείται στη διάταξη του άρθρου 49 του νόμου αυτού, σύμφωνα με την οποία, όταν υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, που έχει νόμιμα εγγραφεί χρησιμοποιείται για ραδιοηλεκτρονική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα δορυφόροι, καλώδια ή για την ειδικότερα στη διάταξη του άρθρου 3 παρ 2 του ίδιου νόμου προσδιοριζόμενη παρουσίαση

στο κοινό, ο χρήστης οφείλει στους ερμηνευτές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων εύλογη και ενιαία αμοιβή. Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει, περαιτέρω, ότι ο σκοπός και προορισμός της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης είναι, καταρχάς, η λήψη της εκπομπής από τους ιδιώτες κατ' οίκον ή σε άλλους ιδιωτικούς χώρους για την προσωπική τους χρήση. Για τη χρήση αυτήν έχουν καταβληθεί τα δικαιώματα στους δικαιούχους από τους ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς. Στην περίπτωση, όμως που υπάρχει δημόσια χρήση, εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, τότε απαιτείται νέα άδεια του δικαιούχου αυτού και καταβολή ειδικής για τη χρήση αυτή αμοιβής. Βασική προϋπόθεση της δημόσιας εκτέλεσης, χρήσης ή παρουσίασης είναι να απευθύνεται αυτή σε ευρύτερο αριθμό προσώπων, που δεν έχουν μεταξύ τους οικογενειακό ή άμεσο κοινωνικό δεσμό και συγκροτούν την ιδιαίτερη νομική έννοια του δικαίου της πνευματικής ιδιοκτησίας του «κοινού». Το κρίσιμο, δηλαδή, στοιχείο σχετικά με το δημόσιο χαρακτήρα της εκτέλεσης, χρήσης ή παρουσίασης του έργου είναι να γίνεται αυτή υπό συνθήκες που το κάνουν προσιτό στο κατά την προαναφερθείσα έννοια «κοινό» (βλ. ΑΠ 907/2003, ΕΛΛΔνη 44, 1481, ΕφΑθ 4419/2012, ΔΕΕ 2013, 681, ΠολΠρωτΧαλκ 197/2009, αδημοσίευτη στο νομικό τύπο). Απαιτείται, τελικά, η ύιγαρξη ιγρύξης, με την οποία ο λήπτης του ραδιοτηλεοπτικού έργου καθιστά αυτό προσιτό σε αόριστο αριθμό προσώπων, τα οποία δεν χαρακτηρίζονται από ιδιαίτερες ιδιότητες ή σχέσεις μεταξύ τους, ώστε να προκύπτει ένας από τους τρόπους «δημόσιας εκτέλεσης» κατά τον ορισμό του άρθρου 3 παρ 2 του νόμου 2121/1993. Η έννοια δε της «προσιτότητας» συμπεριλαμβάνει όχι μόνο τη δυνατότητα να μπορεί το έργο να ληφθεί από αόριστο αριθμό προσώπων, αλλά, και προεχόντως, μία σχέση επικοινωνίας μεταξύ εκείνου που το καθιστά προσιτό και των περαιτέρω ληπτών. Έτσι, συνιστά δημόσια εκτέλεση κατά τους όρους του νόμου 2121/1993 η περίπτωση κατά την οποία ο λαμβάνων το τηλεοπτικό σήμα οργανώνει τη συμπεριφορά του με πράξη, ήτοι διαμορφώνει τις κατάλληλες συνθήκες, ώστε να καταστήσει προσιτό το τηλεοπτικό σήμα σε αόριστο αριθμό προσώπων, μέσα από μία σχέση της επιχειρηματικής του δραστηριότητας και προς επίτευξη των εμπορικών του σκοπών (ΑΠ 820/2003, ΠοινΔημ 2003, 1070 με

παρατηρήσεις Γ. Νουντιάλη). Συνεπώς, όταν ο λήπτης της ραδιοτηλεοπτικής εκπομπής, με τη χρήση ενός κεντρικού διανεμητικού δέκτη, τον οποίο χρησιμοποιεί στα πλαίσια της επιχειρηματικής του δραστηριότητας και για τις ανάγκες αυτής, γίνεται μεσάζων, ώστε η ραδιοτηλεοπτική εκπομπή να λαμβάνεται και από άλλους, πλην του ιδίου και συγκεκριμένα από πρόσωπα, με τα οποία δεν συνδέεται με οικογενειακούς δεσμούς, ούτε είναι μέλη του άμεσου κοινωνικού περιβάλλοντός του, σε χώρο που ο ίδιος παρέχει ή για τον οποίο είναι υπεύθυνος, τότε δεν πρόκειται για απλή λήψη εκπομπής, αλλά μία άλλη ανεξάρτητη πράξη, με την οποία το εκπεμπόμενο έργο γίνεται εκ νέου άμεσα αντιληπτό από άλλο κοινό, στο οποίο δεν είχε αποβλέψει ο δημιουργός και στο οποίο ο χρήστης μετακινεί την εκπομπή χωρίς δικαίωμα. Η πράξη αυτή συνιστά πλέον δημόσια εκτέλεση του έργου, έχουσα διαφορετικό προορισμό της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης και διακριτή από την αρχική ραδιοτηλεοπτική εκπομπή, με συνέπεια γι' αυτή να απαιτείται άδεια του δημιουργού και να δικαιολογείται η αξίωση άλλης αμοιβής. Σύμφωνα με όλα αυτά, η αναμετάδοση ραδιοφωνικών ή τηλεοπτικών εκπομπών εντός μίας επιχείρησης ενώπιον του κοινού (των συναλλασσομένων με τον επιχειρηματία προσώπων), από δέκτη ραδιοφώνου ή τηλεόρασης, εγκαταστημένου μόνιμως η ευκαιριακά προς μετάδοση ή ακρόαση, όπως η μετάδοση ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών στα δωμάτια επιχείρησης ξενοδοχείου από δέκτες που υπάρχουν σ' αυτά, μέσω κεντρικής κεραίας που εξυπηρετεί όλο το κτήριο, αποτελεί νέα χρήση ως ξεχωριστή μορφή δημόσιας παρουσίασης και δικαιολογείται νέα άδεια του δημιουργού και η καταβολή ειδικής για τη χρήση αυτή αμοιβής (ΕφΑθ 7196/2007, ΤΝΠ Νόμος, με παραπομπή στην υπόθεση C-306/05 Sociedad General de Autores y Editores de Espania (SGAE) κατά Rafael Hoteles SA του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που έχει επί του ιδίου νομικού θέματος αποφανθεί, Γ. Κουμάντο, Πνευματική Ιδιοκτησία, έκδ. 2002, σ. 217, Λ. Κοτσίρη, Αναμετάδοση ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών ως χωριστή μορφή δημόσιας εκτέλεσης, σε ΕπΕμπΔικ 2002, 251, Δ. Καλλινίκου, Πνευματική Ιδιοκτησία και Συγγενικά Δικαιώματα, έκδ. 2002, σ. 112). Εξάλλου, η αμοιβή που καθιερώνεται με το άρθρο 49 του νόμου 2121/1993 είναι, όπως προαναφέρθηκε, ενιαία, υπό την έννοια ότι

προσδιορίζεται στο συνολικό ποσό αυτής για όλες τις κατηγορίες δικαιούχων με την ίδια απόφαση και πληρώνεται μία φορά από το χρήστη, κατανεμόμενη μεταξύ των δικαιούχων και δη μεταξύ αφ' ενός των μουσικών και ερμηνευτών-εκτελεστών και αφετέρου των παραγωγών. Το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής των προαναφερομένων είναι ανεκχώρητο και η είσπραξη της υποχρεωτικά εκ του νόμου ανατίθεται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων αυτών, οι οποίοι λειτουργούν κατά τους όρους των άρθρων 54 επ. του νόμου 2121/1993, υποχρεούμενοι, ειδικότερα, να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές για τα μέλη τους, να προβάλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις αντίστοιχες αμοιβές από τους χρήστες και να τις αποδίδουν στα μέλη τους, εξασφαλίζοντας την προσήκουσα μεταξύ αυτών κατανομή. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού, μάλιστα, καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με δημοσίευσή του στην ημερήσιο τύπο. Ο υπολογισμός δε της απαιτούμενης αμοιβής, κατά τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 55 παρ 1 β, 58 και 32 παρ 1 του νόμου 2121/1993, γίνεται, κατ' αρχάς, σε ποσοστό επί των ακαθαρίστων εσόδων ή εξόδων ή συνδυασμού των ακαθαρίστων εξόδων και εσόδων, που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο και προέρχονται από την εκμετάλλευσή του. Εάν όμως η βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να προσδιοριστεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή της ή τα έξοδα που απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί, αυτή μπορεί να υπολογιστεί σε ορισμένο, κατ' αποκοπή, ποσό. Κατά το άρθρο δε 49 παρ. 1 εδ δ' του Ν. 2121/93 σε περίπτωση διαφωνίας των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι πληρωμής της καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο Δικαστήριο. Με την τελευταία διάταξη προβλέπεται περίπτωση προσωρινής επιδίκασης της εύλογης αμοιβής που προβλέπει η ουσιαστικού δικαίου διάταξη του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του παραπάνω άρθρου. Αυτό συνάγεται από το ότι η διάταξη δεν ορίζει μόνο

για τον καθορισμό της εύλογης αμοιβής κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, αλλά και τους όρους πληρωμής αυτής. Με τον τρόπο αυτόν εξασφαλίζεται ένα αποτελεσματικό σύστημα προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων, δεδομένου ότι η εφαρμογή της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων παρέχει τη δυνατότητα της ταχείας και προσωρινής ρύθμισης της εν λόγω διαφοράς, που συνεπάγεται την άρση των εμποδίων στη διακίνηση των πνευματικών έργων, έως ότου το αρμόδιο όργανο αποφανθεί οριστικά περί του ύψους της οφειλόμενης από τους χρήστες εύλογης αμοιβής. Άλλωστε, δεν θα είχε άλλο λόγο να θεσπιστεί η παραπάνω ρύθμιση, παρά μόνο για να ορίσει ρητά την προσωρινή καταβολή της εύλογης αμοιβής, δεδομένου ότι προβλέπεται στη συνέχεια πως οριστικά για την αμοιβή αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο. Η άποψη αυτή ενισχύεται και από το όλο πνεύμα των αντίστοιχων ρυθμίσεων του νόμου 2121/93, που είναι η προστασία των ερμηνευτών ή εκτελεστών υλικών φορέων και τέτοια προστασία δεν θα αποτελούσε η αναγνώριση μόνο της ύπαρξης της απαίτησης. Το ποσό της κατά τα παραπάνω προσωρινής επιδίκασης δεν μπορεί να υπερβεί συνολικά το μισό της πιθανολογούμενης απαίτησης, αφού η περίπτωση αυτή δεν περιλαμβάνεται στις εξαιρέσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 729 ΚΠολΔ (ΠΠρΑθ 3318/1998, ΔΕΕ 1999, 403, ΜΠρΘεσ 13557/2004, ΜΠρΘεσ 14115/2004, ΜΠρΘεσ 13960/2004, ΜΠρΘεσ 12368/2004, ΜΠρΘεσ 12188/2004, ΜΠρΘεσ 10673/2004, ΜΠρΘεσ 10674/2004, ΜΠρΑθ 418/2004, ΜΠρΘεσ 29236/2002 αδημοσίευτες στο νομικό τύπο ΜΠρΡοδ 606/1999, ΔΕΕ 1999, 869, ΜΠρ Χίου 118/1998, ΔΕΕ 1999, 593). Εξάλλου, σε σχέση με τα κριτήρια, βάσει των οποίων Δικαστήριο, σε περίπτωση διαφωνίας των μερών, θέλει οδηγηθεί στον προσδιορισμό της εύλογης αμοιβής των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων παρατηρητέα τα ακόλουθα: Τα συναφή νομοθετικά κείμενα (νόμος 2121/1993 και 3057/2002) και οι οδηγίες 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 19ης Νοεμβρίου 1992 και 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Μαΐου του έτους 2001 (σε εφαρμογή των οποίων εκδόθηκαν οι ως άνω νόμοι αντιστοίχως), δεν προσδιορίζουν τον ορισμό της εύλογης αμοιβής και ούτε καθορίζουν κριτήριο προς καθορισμό της. Συνεπώς, ο καθορισμός του ύψους της

εύλογης αμοιβής που δικαιούνται οι δικαιούχοι των συγγενικών δικαιωμάτων για την απλή, χωρίς τη χρησιμοποίηση υλικού φορέα, ραδιοτηλεοπτική μετάδοση της ερμηνείας ή εκτέλεσης τους, που λαμβάνουν ραδιοτηλεοπτικά οι πελάτες των ξενοδοχείων («κοινό» υπό την προαναφερόμενη έννοια) από τις εγκαταστημένες στα δωμάτιά τους συσκευές τηλεόρασης και ραδιοφώνου, τις οποίες αυτοί μπορούν κατά την κρίση τους να χρησιμοποιούν, με συνέπεια, όπως προαναφέρθηκε, να συντρέχει περίπτωση δημόσιας εκτέλεσης, υπό την έννοια του άρθρου 3 παρ 2 Ν. 2121/1993, πρέπει να γίνει υπό το φως των στόχων της ως άνω οδηγίας και του προστατευτικού πνεύματος των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που διέπει το Νόμο 2121/1993. Το Δικαστήριο, στην ειδικότερη αυτή περίπτωση, θα καθορίσει το ύψος της εύλογης αμοιβής, σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας και τους κανόνες της λογικής, και μεταξύ άλλων κριτηρίων που πρέπει να λάβει υπόψη του, είναι η αξία της συγκεκριμένης χρήσης στα πλαίσια των οικονομικών συναλλαγών, ο αριθμός των δωματίων του ξενοδοχείου, ο δείκτης πληρότητάς του, η εμπορική ή τουριστική κίνηση της περιοχής, όπου ευρίσκεται, ο σκοπός για τον οποίο οι πελάτες διαμένουν εκεί (αν, δηλαδή πρόκειται για τουριστικό ή επαγγελματικό σκοπό), ο κατά μέσο όρο χρόνος διαμονής τους, η δυνατότητα (από άποψη χρόνου, ενδιαφερόντων και κατανόησης της ελληνικής γλώσσας) παρακολούθησης ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών και προγραμμάτων με έργα, ερμηνείας και παραγωγής των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων, ο κατά μέσο όρο ημερήσιος χρόνος που οι κρατικοί και οι ιδιωτικοί τηλεοπτικοί σταθμοί καλύπτουν προγράμματα με τα ως άνω προστατευόμενα έργα, η ένταση της τηλεθέασης αυτών, οι συμβατικώς οριζόμενες αμοιβές σε θέματα συγγενικών δικαιωμάτων άλλων ξενοδοχείων, το ύψος της συμφωνημένης αμοιβής που καταβάλλει το ξενοδοχείο σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων για τη δυνατότητα χρήσης, από τους πελάτες του, έργων προστατευόμενων από το δίκαιο πνευματικής ιδιοκτησίας, καθώς και το ύψος της αμοιβής που καθορίστηκε με προγενέστερες αποφάσεις του ιδίου Δικαστηρίου για ξενοδοχεία ανάλογης κατηγορίας και θέσης (ΠολΠρωτΧαλκ 197/2009, αδημοσίευτη στο νομικό τύπο, ΠολΠρωτΘεσ 11209/2008,

αδημοσίευτη στο νομικό τύπο, ΠολΠρωτΛαμ 197/2007, αδημοσίευτη στο νομικό τύπο).

Στην προκειμένη περίπτωση οι αιτούντες, αστικοί μη κερδοσκοπικοί φορείς, με την υπό κρίση αίτησή τους, εκθέτουν ότι είναι οι μόνοι νόμιμα συσταθέντες αντιπροσωπευτικοί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων των ηθοποιών, μουσικών, τραγουδιστών-ερμηνευτών και παραγωγών υλικών φορέων ήχου και εικόνας-ήχου αντίστοιχα, ως έχοντες δε τις προβλεπόμενες από το σχετικό νόμο αρμοδιότητες, μεταξύ των οποίων την είσπραξη, τη δικαστική διεκδίκηση και τη διανομή της από το νόμο προβλεπόμενης εύλογης αμοιβής των μελών τους, συνέταξαν από κοινού αμοιβολόγιο κατά τους όρους του νόμου αυτού, το οποίο γνωστοποίησαν στις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις, που προβαίνουν σε δημόσια παρουσίαση των έργων τους, μέσω εγκαταστημένων στα ξενοδοχεία τους τηλεοράσεων και ραδιοφώνων και κάλεσαν αυτούς σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νομίμων αμοιβών τους, πλην όμως η καθής η αίτηση, η οποία διατηρεί επιχείρηση ξενοδοχείου στη με την επωνυμία προβαίνει ανελλιπώς σε δημόσια παρουσίαση έργων τους, σε άοριστο αριθμό προσώπων και συγκεκριμένα στους πελάτες της, οι οποίοι μέσω των εγκαταστημένων σε κάθε δωμάτιο συσκευών τηλεόρασης και ραδιοφώνου έχουν τη δυνατότητα πρόσβασης και χρήσης τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων με ερμηνείες και παραγωγές μελών τους, μεταδιδόμενων από τους κρατικούς και ιδιωτικούς ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς πανελληνίας εμβέλειας, αρνείται εντούτοις, κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης και καταβολής της ως άνω αμοιβής, και ζητούν να καθορίσει το Δικαστήριο το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής, που από την αιτία αυτή δικαιούνται οι αντιπροσωπευόμενες από αυτούς κατηγορίες καλλιτεχνών και παραγωγών για τα χρονικά διαστήματα: (α) από 01.05.2010 έως 31.10.2010, ήτοι συνολικά 184 ημέρες, το ποσό των 0,10 ευρώ ανά δωμάτιο ημερησίως, δηλαδή 18,40 ευρώ ανά δωμάτιο για το προαναφερόμενο χρονικό διάστημα της κατ' έτους λειτουργίας του και συνολικά για τα 67 δωμάτια του εν λόγω ξενοδοχείου το ποσό των 1.232,08 ευρώ, (β) από 01.05.2011 έως 31.10.2011, ήτοι συνολικά 184 ημέρες, το ποσό των 0,10 ευρώ ανά

δωμάτιο ημερησίως, δηλαδή 18,40 ευρώ ανά δωμάτιο για το προαναφερόμενο χρονικό διάστημα της κατ' έτους λειτουργίας του και συνολικά για τα 67 δωμάτια του εν λόγω ξενοδοχείου το ποσό των 1.232,08 ευρώ, (γ) από 01.05.2012 έως 31.10.2012, ήτοι συνολικά 184 ημέρες, το ποσό των 0,10 ευρώ ανά δωμάτιο ημερησίως, δηλαδή 18,40 ευρώ ανά δωμάτιο για το προαναφερόμενο χρονικό διάστημα της κατ' έτους λειτουργίας του και συνολικά για τα 67 δωμάτια του εν λόγω ξενοδοχείου το ποσό των 1.232,08 ευρώ, (δ) από 01.05.2013 έως 31.10.2013, ήτοι συνολικά 184 ημέρες, το ποσό των 0,10 ευρώ ανά δωμάτιο ημερησίως, δηλαδή 18,40 ευρώ ανά δωμάτιο για το προαναφερόμενο χρονικό διάστημα της κατ' έτους λειτουργίας του και συνολικά για τα 67 δωμάτια του εν λόγω ξενοδοχείου το ποσό των 1.232,08 ευρώ, και (ε) από 01.05.2014 έως 31.10.2014, ήτοι συνολικά 184 ημέρες, το ποσό των 0,10 ευρώ ανά δωμάτιο ημερησίως, δηλαδή 18,40 ευρώ ανά δωμάτιο για το προαναφερόμενο χρονικό διάστημα της κατ' έτους λειτουργίας του και συνολικά για τα 67 δωμάτια του εν λόγω ξενοδοχείου το ποσό των 1.232,08 ευρώ, και συνολικά, για τα προαναφερόμενα χρονικά διαστήματα των ετών 2010 έως και 2014 το ποσό των 6.164,00 ευρώ, πλέον αναλογούντος Φ.Π.Α. ποσοστού 13% για τον πρώτο και 23% για τη δεύτερη των αιτούντων, παραγωγών, να καθοριστεί ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας σε ποσοστό 50% για τους ηθοποιούς και 50% για τους παραγωγούς, τους μουσικούς και τους τραγουδιστές, κατά τη μεταξύ τους συμφωνία, να υποχρεωθεί η καθ' ης η αίτηση να τους καταβάλλει το ήμισυ εκ των προαναφερομένων ποσών για την κάθε κατηγορία στον κάθε αιτούντα οργανισμό, με το νόμιμο τόκο από 01.01.2011 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2010, από 01.01.2012 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2011, από την 01.01.2013 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2012, από 01.01.2014 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2013 και από 01.01.2015 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2014, άλλως επικουρικώς με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αίτησης και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση. Τέλος, οι αιτούντες ζητούν την καταδίκη της καθ' ης η αίτηση στην καταβολή των δικαστικών τους εξόδων. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η υπό κρίση αίτηση, η οποία, σύμφωνα και με όσα αναφέρονται στη νομική σκέψη της παρούσας, αρμόδια εισάγεται προς συζήτηση

ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου, κατά την προκείμενη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (βλ. άρθρα 49 παρ 1 του νόμου 2121/1993 και 686 επ. του ΚΠολΔ), είναι επαρκώς ορισμένη, περιέχουσα, όλα τα απαιτούμενα από τη διάταξη του άρθρου 216 παρ 1 του ΚΠολΔ στοιχεία για το ορισμένο αυτής στοιχεία, απορριπτομένου του σχετικού ισχυρισμού της καθ' ης η αίτηση, και νόμιμη, σύμφωνα με τα προεκτιθέμενα στη νομική σκέψη της παρούσας, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 3, 32, 46, 47, 49, 54-58 Ν. 2121/1993, όπως ισχύει μετά το νόμο 3057/2002, 686 επ., 728 παρ. 1 περ ζ', 729 παρ 2, 731, 732, 176 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ, πλην του παρεπόμενου αιτήματος για την καταβολή τόκων για χρονικό διάστημα προγενέστερο της επίδοσης της αίτησης, και συγκεκριμένα από την αρχή του επόμενου του αιτούμενου έτους, καθώς δεν επικαλούνται οι αιτούντες όχληση της καθ' ης για την καταβολή των ποσών, είναι δε νόμιμο το επικουρικό παρεπόμενο αίτημα περί επιδίκασης τόκων υπερημερίας από την επίδοση της αίτησης, στηριζόμενο στη διάταξη του άρθρου 346 ΑΚ, ενώ όσον αφορά το ποσό που αντιστοιχεί στο νόμιμο Φ.Π.Α, η περί τοκοδοσίας υποχρέωση γεννάται από τη στιγμή της καταβολής της εύλογης αμοιβής και εκδόσεως της σχετικής προς τούτο απόδειξης από τους αιτούντες (ΑΠ 80/1999, αδημοσίευτη στο νομικό τύπο, ΕφΑθ 8884/2003, ΕλληνΔνη 45, 1102, ΕφΑθ 9411/2000, αδημοσίευτη στο νομικό τύπο). Σημειωτέον, δε ότι το παρόν δικαστήριο δικάζει μεν με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, η παρούσα, όμως, υπόθεση δεν αφορά ασφαλιστικό μέτρο, κατά την έννοια των άρθρων 682 επ. ΚΠολΔ, τέτοιο δηλαδή που σκοπεί στην εξασφάλιση ή διατήρηση δικαιώματος ή τη ρύθμιση καταστάσεως, αλλά μέτρο που σκοπεί την ταχεία και προσωρινή επίλυση της διαφοράς (ΕφΘεσ 259/2010, ΤΝΠ Νόμος, ΕφΑθ 3058/2005, ΔΕΕ 2005,1179) και συνεπώς για τον προσωρινό προσδιορισμό και επιδίκαση εύλογης αμοιβής αφενός μεν δεν απαιτείται η αναφορά και συνδρομή επικείμενου κινδύνου, που σημειωτέον πάντως εν προκειμένω αναφέρεται, αφετέρου δε η επιδίκαση αυτή, εφ' όσον δεν υπερβαίνει το μισό της πιθανολογούμενης απαίτησης, όπως ζητούν οι αιτούντες, δεν προσκρούει στη διάταξη του άρθρου 692 παρ. 4, που απαγορεύει την ικανοποίηση του ασφαλιστέου δικαιώματος, αφού αυτή (ικανοποίηση) προβλέπεται από τον ίδιο το νόμο (49 παρ. 1 ν. 2121/1993 και 728 παρ. 1ζ ΚΠολΔ, ΜονΠρΛαμ 78/2015, ΤΝΠ Νόμος), και

ως εκ τούτου οι περί του αντιθέτου σχετικοί ισχυρισμοί της καθ' ης η αίτηση πρέπει να απορριφθούν ως μη νόμιμοι.

Από την εκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων της μάρτυρος των αιτούντων και του μάρτυρα της καθ' ης η αίτηση και όλων των εγγράφων, που νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι, πιθανολογήθηκαν, κατά την κρίση αυτού του Δικαστηρίου, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά για την υπόθεση αυτή: Οι αιτούντες, αστικός συνεταιρισμός ο πρώτος και αστική μη κερδοσκοπική εταιρία η δεύτερη, είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, οι οποίοι συστάθηκαν νόμιμα, κατά τη διάταξη του άρθρου 54 του νόμου 2121/1993, και στους οποίους, όπως εγγράφως δηλώνουν, έχουν ανατεθεί από τα μέλη τους, που είναι του πρώτοι ηθοποιοί, του δεύτερου μουσικοί, ερμηνευτές-τραγουδιστές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου, ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, η διαχείριση των συγγενικών δικαιωμάτων τους, για το σύνολο των έργων τους, μεταξύ των οποίων η διαπραγμάτευση, συμφωνία, δικαστική επιδίωξη, είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 Ν. 2121/1993. Συγκεκριμένα πιθανολογήθηκε ότι ο αριθμός των μελών του κάθε αιτούντος είναι μεγάλος και ικανός να θεωρηθεί, ενόψει του ότι υπερκαλύπτει το ελάχιστο της αντιπροσωπευτικότητας της κάθε κατηγορίας δικαιούχων για την οποία ενεργούν αντίστοιχα, ότι αντιπροσωπεύουν την πλειονότητα αυτών και συνεπώς έχουν κατά τεκμήριο (βλ. άρθρο 55 παρ 2 Ν. 2121/1993), προς ανατροπή του οποίου δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο η καθ' ης η αίτηση, την αρμοδιότητα διαχείρισης και προστασίας όλων των έργων, όλων των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, που ανήκουν στις προαναφερόμενες κατηγορίες, συνακόλουθα δε, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 55 παρ 2 και 58 Ν. 2121/1993 νομιμοποιούνται για τη δικαστική επιδίωξη του καθορισμού και επιδίκασης της εύλογης και ενιαίας αμοιβής, ανεξάρτητα αν υπάρχουν και άλλοι συνδικαιούχοι που δεν είναι μέλη τους ή είναι τυχόν μέλη άλλου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι η καθής η αίτηση ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία

που εδρεύει στη

διατηρεί και εκμεταλλεύεται ένα (1) ξενοδοχείο στην περιοχή

με την επωνυμία

Το εν λόγω ξενοδοχείο ανήκει στη Β' κατηγορία των τριών (3) αστέρων και διαθέτει εξήντα επτά (67) δωμάτια. Στα ως άνω δωμάτια είναι εγκαταστημένες συσκευές τηλεόρασης και ραδιοφώνου και έτσι παρέχεται στους πελάτες της καθ' ης η δυνατότητα να παρακολουθούν τα ραδιοτηλεοπτικά προγράμματα όλων των ραδιοτηλεοπτικών σταθμών της χώρας. Οι δέκτες της τηλεόρασης, που έχει εγκαταστήσει σε όλα τα δωμάτια του ξενοδοχείου η καθ' ης η αίτηση, συνδέονται με ένα κεντρικό διανεμητικό δέκτη (κεντρική κεραία), που λαμβάνει τα ραδιοτηλεοπτικά προγράμματα των δημοσίων και ιδιωτικών τηλεοπτικών σταθμών πανελληνίας εμβέλειας. Ερμηνείες και παραγωγές, που διαχειρίζονται και προστατεύουν οι αιτούντες οργανισμοί, μεταδίδονταν καθημερινά καθ' όλη τη διάρκεια της τουριστικής περιόδου από 1 Μαΐου έως 31 Οκτωβρίου των ετών 2010 έως και 2014 από όλους τους δημοσίου και ιδιωτικού τηλεοπτικού σταθμούς, καλύπτοντας μεγάλο μέρος του ραδιοτηλεοπτικού χρόνου. Ενόψει των ανωτέρω και λαμβάνοντας υπόψη το μεγάλο αριθμό των λειτουργούντων στην ελληνική επικράτεια τηλεοπτικών σταθμών πανελληνίας εμβέλειας, η ραδιοτηλεοπτική μετάδοση των διαχειριζομένων και προστατευόμενων από τους αιτούντες έργων ήταν ευρύτατη, καλύπτοντας όλα σχεδόν τα έργα των δημιουργών. Η καθ' ης η αίτηση στο πλαίσιο της επιχειρηματικής της δραστηριότητας και για την επίτευξη των εμπορικών της σκοπών και του πορισμού οικονομικού οφέλους κατέστησε προσιτά τα επίδικα ραδιοτηλεοπτικά προγράμματα στους πελάτες της, οι οποίοι και συγκροτούν, κατά τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας, την έννοια του «κοινού» διαμορφώνοντας τις κατάλληλες προς τούτο συνθήκες με τις ως άνω πράξεις της. Προέβη, δηλαδή, στην εγκατάσταση κεντρικού διανεμητικού δέκτη, κατάλληλου και ικανού να λαμβάνει όλα τα προγράμματα των ραδιοτηλεοπτικών σταθμών πανελληνίας εμβέλειας, τοποθέτησε σωληνώσεις εγκατάστασης προς διοχέτευση των λαμβανομένων από την κεντρική κεραία τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών σημάτων σε όλα τα δωμάτια του ξενοδοχείου της και τοποθέτησε στα δωμάτια συσκευές τηλεόρασης προς λήψη από τους πελάτες των ραδιοτηλεοπτικών σημάτων. Είναι λοιπόν προφανές ότι, εν προκειμένω, αν και δεν γίνεται εκ μέρους της καθ' ης η αίτηση χρήση υλικού φορέα, δεν πρόκειται για απλή λήψη ραδιοτηλεοπτικής και δη για

χρήση της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης, για την οποία έχουν καταβληθεί τα δικαιώματα (εύλογη αμοιβή) στους δικαιούχους από τους τηλεοπτικούς και ραδιοφωνικούς σταθμούς, αλλά για μία άλλη ανεξάρτητη πράξη, με την οποία το ραδιοτηλεοπτικώς εκπεμπόμενο έργο γίνεται εκ νέου άμεσα προσιτό και αντιληπτό από άλλο κοινό, ενώ οι αιτούντες, κατά την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων με τους τηλεοπτικούς και ραδιοφωνικούς σταθμούς προς καταβολή εύλογης αμοιβής, δεν είχαν αποβλέψει σε τούτο. Έτσι η καθ' ης η αίτηση ως χρήστης-λήπτης της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης παρουσίασε αυτήν, χωρίς δικαιώματα, σε κοινό άλλο από το προοριζόμενο προς εκμετάλλευση και επίτευξη των προαναφερομένων επιχειρηματικών της σκοπών. Η πράξη της αυτή αποτελεί χρήση των έργων των αιτούντων διαφορετική από την αρχικώς προβλεπόμενη και αναμφισβήτητα θεωρείται «δημόσια παρουσίαση» των διαχειριζομένων και προστατευόμενων από τους αιτούντες έργων υπό την αναφερόμενη στη μείζονα σκέψη του άρθρου 3 παρ 2 του νόμου 2121/1993, απορριπτομένου του περι του αντιθέτου ισχυρισμού της καθ' ης η αίτηση. Από τις καταθέσεις αμφοτέρων των μαρτύρων των διαδίκων και από το προσκομισθέν από την καθ' ης η αίτηση Ειδικό Σήμα Λειτουργίας Κύριων Τουριστικών Καταλυμάτων ΜΗΤΕ 093Κ013Α0611400 της Περιφερειακής Υπηρεσίας Τουρισμού Κεντρικής Μακεδονίας του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού πιθανολογήθηκε ότι το εν λόγω ξενοδοχείο λειτουργεί από το έτος 2012 και εντεύθεν, ενώ δε λειτουργούσε κατά τα έτη 2010 και 2011, και συνεπώς πρέπει το αίτημα περί καταβολής αμοιβής για τα χρονικά διαστήματα από 01.05.2010 έως 31.10.2010 και 01.05.2011 έως 31.10.2011 να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμο. Να σημειωθεί δε ότι η καθ' ης η αίτηση ισχυρίζεται με το έγγραφο σημείωμά της ότι στην περίπτωση του ξενοδοχείου της το τηλεοπτικό σήμα που μεταδίδουν οι συσκευές τηλεόρασης των δωματίων τους προέρχεται από δορυφορική εγκατάσταση και περιλαμβάνει το πρόγραμμα ξένων δορυφορικών τηλεοπτικών δικτύων και όχι το πρόγραμμα των συμβατικών-αναλογικών τηλεοπτικών σταθμών που αυτοί εκπέμπουν πανελλαδικά. Ο ισχυρισμός αυτός της καθ' ης πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμος, καθόσον δεν πιθανολογήθηκε ότι η καθ' ης δραστηριοποιείται αποκλειστικά με αλλοδαπούς πελάτες, δεδομένων και των διαφημιστικών

καταχωρήσεων στην ελληνική γλώσσα της ίδιας στο διαδίκτυο. Κατά συνέπεια, ως προς τις ραδιοτηλεοπτικές μεταδόσεις προκύπτει νόμιμο δικαίωμα των αιτούντων να αξιώσουν εύλογη αμοιβή για τη δημόσια παρουσίαση των έργων τους, που λαμβάνει χώρα στα δωμάτια του ξενοδοχείου της καθ' ης η αίτηση, η οποία έχει αντίστοιχη υποχρέωση να καταβάλει στους αιτούντες την ως άνω εύλογη αμοιβή. Πρέπει να σημειωθεί ότι η συγκεκριμένη χρήση από την καθ' ης η αίτηση των έργων των αιτούντων έχει όλως δευτερεύοντα χαρακτήρα, σε σχέση με το αντικείμενο λειτουργίας της ξενοδοχειακής μονάδας, ενόψει δε και της φύσης και των συνθηκών της από μέρους της εκμετάλλευσης των προστατευόμενων από τους αιτούντες έργων, καθίσταται αδύνατη η εφαρμογή του προβλεπόμενου από την προμνησθείσα διάταξη του άρθρου 32 παρ 1 του Ν. 2121/1993 τρόπου υπολογισμού της εύλογης αμοιβής τους σε ποσοστό επί των ακαθαρίστων εσόδων ή εξόδων που πραγματοποιούνται από τη δραστηριότητα της καθ' ης η αίτηση και προέρχονται από την εκμετάλλευση των έργων τους. Συνεπώς η αμοιβή, που υποχρεούται να καταβάλει η τελευταία στους αιτούντες, πρέπει, ενόψει και των όσων σχετικώς ανωτέρω αναφέρθηκαν, να καθοριστεί σε ορισμένο ποσό κατ' έτος, το οποίο θα είναι εύλογο, σύμφωνα με τα αναλυτικώς εκτιθέμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας. Ήδη οι αιτούντες καταρτίζουν στη βάση αυτή ενιαίο και κοινό κατ' έτος αμοιβολόγιο, το οποίο δημοσιεύεται στον ημερήσιο τύπο, και αποτελεί πρόταση για τη διαπραγμάτευση της εύλογης αμοιβής των μελών τους με τις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις που προβαίνουν, κατά τον προαναφερόμενο τρόπο, σε παρουσίαση έργων των μελών τους στο κοινό-πελάτες τους. Ειδικότερα η εύλογη αμοιβή, που κατά το αμοιβολόγιο και για έτη 2010, 2011, 2012, 2013 και 2014 αξιωνόταν υπέρ των μελών των αιτούντων από ξενοδοχειακές επιχειρήσεις κατηγορίας αντιστοίχου με τα εκμεταλλεόμενα από την καθ' ης η αίτηση ξενοδοχεία, προσδιορίστηκε για ξενοδοχείο τριών (3) αστέρων στο ποσό των 0,10 ευρώ ημερησίως ανά δωμάτιο κατ' έτος. Εξάλλου, επιχειρήθηκε συνολική, για όλα τα ξενοδοχεία της χώρας, διαπραγμάτευση μεταξύ των αιτούντων και του ξενοδοχειακού επιμελητηρίου, οι οποίες κατέληξαν στην υπογραφή της από 15.11.2011 συμφωνίας-μνημονίου για την εξώδικη επίλυση του ζητήματος και την καταβολή της εύλογης αμοιβής. Στα πλαίσια της συμφωνίας ορίστηκε ένα

εύλογο χρονικό διάστημα για την προσχώρηση κάθε ενδιαφερόμενου σε αυτή, οριζόμενου ρητώς ότι «Ρητά συνομολογείται τέλος ότι έναντι οποιουδήποτε μέλος του ΞΕΕ που δεν προσχωρεί στην προκείμενη συμφωνία, οι Οργανισμοί θα διεκδικήσουν αποζημίωση των μελών τους, με βάση το νομίμως δημοσιευμένο αμοιβολόγιό τους, χωρίς να δεσμεύονται από την παρούσα συμφωνία και το δια της παρούσας καθορισθέν ποσό ανά κατηγορία, καθόσον έχουν καθοριστεί αμοιβές πολύ μικρότερες από τη μέση επιδικαζόμενη με τις δικαστικές αποφάσεις κατά κατηγορία τιμή. Ως κριτήριο δε για τον καθορισμό της ως άνω τιμής ελήφθη υπόψη η μαζικότητα των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων που κατ' εκτίμηση του ΞΕΕ θα εισέλθουν στη συμφωνία, η εκ του λόγου αυτού συνεπαγόμενη μείωση των δαπανών των οργανισμών, αλλά και οι υφιστάμενες σήμερα οικονομικές συνθήκες». Στα πλαίσια της συμφωνίας αυτής το ΞΕΕ ενημέρωσε όλα τα του μέλη, συνεπώς και την καθ' ης η αίτηση, και ανήρτησε τη σχετική σύμβαση στο διαδικτυακό του τόπο (site) μαζί με ηλεκτρονική φόρμα και των στοιχείων εκπροσώπησης των αιτούντων σε όλους τους νομούς της Ελλάδος. Ακολούθως απεστάλησαν ηλεκτρονικά μηνύματα από τους αιτούντες προς την καθ' ης η αίτηση, πλην όμως η προσπάθεια απέβη άκαρπη για κατ' ιδίαν διαπραγμάτευση με την καθ' ης η αίτηση, η οποία αρνείται και αμφισβητεί την προαναφερόμενη υποχρέωση της. Περαιτέρω, όπως προαναφέρθηκε, το Δικαστήριο για τον προσδιορισμό της υπέρ των αιτούντων εύλογης αμοιβής συνεκτιμά πάντα τα εκτενώς ανωτέρω αναφερόμενα στοιχεία, χωρίς να δεσμεύεται από το κατά τα άνω αμοιβολόγιο, το οποίο σημειωτέον καθορίστηκε από τους αιτούντες στο ίδιο ύψος για όλα τα ξενοδοχεία της χώρας, χωρίς διαφοροποιήσεις ανάλογες προς τη θέση και την τουριστική κίνηση κάθε περιοχής, στοιχεία από τα οποία όμως εξαρτάται το ύψος των εσόδων έκαστης επιχείρησης και, συνεπώς, και η ωφέλειά της από την παρουσίαση των τηλεοπτικών έργων μέσω των δεκτών που είναι εγκαταστημένοι στα δωμάτια του ξενοδοχείου και πρέπει να λαμβάνονται υπόψη έστω και γενικά, ακόμη και όταν η αμοιβή προσδιορίζεται σε ορισμένο ποσό. Ακόμη πρέπει να σημειωθεί ότι η ένσταση της καθ' ης η αίτηση περί καταχρηστικής άσκησης του δικαιώματος των αιτούντων, διότι η αμοιβή που αξιώνουν είναι δυσανάλογη προς τα καθαρά κέρδη της, τα οποία τα

τελευταία έτη μειώνονται εξαιτίας της οικονομικής κρίσης της χώρας, πρέπει να απορριφθεί αφενός μεν ως αόριστη, καθόσον δεν εκτίθεται ορισμένα και συγκεκριμένα η επικαλούμενη μείωση των καθαρών κερδών της καθ' ης, αφετέρου δε ως νομικά αβάσιμη, διότι τα πραγματικά περιστατικά, που επικαλείται, ακόμη κι αν θεωρηθούν αληθή, δεν καθιστούν την επιδίωξη της ενάγουσας να προστατεύσει τα συγγενικά της δικαιώματα καταχρηστική, ήτοι υπερβαίνουσα προφανώς (βλ. άρθρο 281 ΑΚ) τα όρια, που επιβάλλει η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο κοινωνικός ή ο οικονομικός σκοπός του δικαιώματος (ΠΠρωτΑθ 265,2010, ΤΝΠ Νόμος). Συνεκτιμωμένων όλων των παραπάνω στοιχείων, το Δικαστήριο λαμβάνοντας υπόψη την αξία της συγκεκριμένης χρήσης εκ μέρους της καθ' ης η αίτηση στα πλαίσια των οικονομικών συναλλαγών, που, όπως έχει ήδη λεχθεί, έχει δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με το αντικείμενο της εκμετάλλευσης της επιχείρησής της, τον αριθμό των δωματίων και την πληρότητα του ξενοδοχείου της κατά τον κρίσιμο, εν προκειμένω χρόνο, το σκοπό της διαμονής των πελατών σ' αυτό, τον, κατά μέσο όρο, χρόνο παραμονής τους, τις πραγματικές δυνατότητές τους να παρακολουθήσουν στο δωμάτιό τους ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές με έργα που διαχειρίζονται οι αιτούντες, το μέγεθος του ραδιοτηλεοπτικού χρόνου που καταλαμβάνει η μετάδοση των έργων των μελών των αιτούντων, κρίνει, με βάση τα διδάγματα της κοινής πείρας και τους κανόνες της λογικής, ότι το ύψος της εν προκειμένω αιτούμενης ευλόγου αμοιβής πρέπει να καθοριστεί από το Δικαστήριο για το εν λόγω ξενοδοχείο τριών (3) αστέρων της αιτούσας για καθένα από τα έτη 2012, 2013 και 2014, ημερησίως, για κάθε δωμάτιο στο ποσό των 0,05 ευρώ και ετησίως στο ποσό των 9,2 ευρώ (0,05 X 184 ημέρες κατ' έτος). Έτσι: (α) για το χρονικό διάστημα από 01.05.2012 έως 31.10.2012 η εύλογη αμοιβή για κάθε δωμάτιο της καθ' ης η αίτηση ανέρχεται ημερησίως στο ποσό των 0,05 ευρώ και ετησίως στο ποσό των 9,2 ευρώ (0,05 ευρώ X 184 ημέρες) και συνολικά στο ποσό των 616,40 ευρώ (9,2 ευρώ X 67 δωμάτια), (β) για το χρονικό διάστημα από 01.05.2013 έως 31.10.2013 η εύλογη αμοιβή για κάθε δωμάτιο της καθ' ης η αίτηση ανέρχεται ημερησίως στο ποσό των 0,05 ευρώ και ετησίως στο ποσό των 9,2 ευρώ (0,05 ευρώ X 184 ημέρες) και συνολικά στο ποσό των 616,40 ευρώ (9,2 ευρώ X 67 δωμάτια), και (γ) για το χρονικό διάστημα από 01.05.2014 έως 31.10.2014

η εύλογη αμοιβή για κάθε δωμάτιο της καθ' ης η αίτηση ανέρχεται ημερησίως στο ποσό των 0,05 ευρώ και ετησίως στο ποσό των 9,2 ευρώ (0,05 ευρώ X 184 ημέρες) και συνολικά στο ποσό των 616,40 ευρώ (9,2 ευρώ X 67 δωμάτια). Έτσι και για τα τρία (3) επίδικα έτη και για το ξενοδοχείο η καθ' ης η αίτηση οφείλει εύλογη αμοιβή στους αιτούντες για το ξενοδοχείο της συνολικού ύψους 1.849,20 ευρώ (616,40 ευρώ X 3 έτη). Η αμοιβή αυτή κρίνεται εύλογη και είναι ικανή να οδηγήσει στην επίτευξη ισορροπίας μεταξύ του συμφέροντος των αιτούντων οργανισμών να εισπράττουν αμοιβή λόγω της δημόσιας παρουσίασης των προστατευομένων από αυτούς έργων μέσω των δεκτών ραδιοτηλεόρασης, που είναι εγκαταστημένοι στα δωμάτια των ξενοδοχείων της καθ' ης η αίτηση, και του συμφέροντος της τελευταίας να μπορεί να εκμεταλλεύεται τη χρήση των έργων αυτών υπό εύλογες προϋποθέσεις. Η κατανομή του παραπάνω ποσού μεταξύ ερμηνευτών, εκτελεστών, καλλιτεχνών και παραγωγών πρέπει να γίνει κατά τις μεταξύ τους σχετικές συμφωνίες, δηλαδή κατά ποσοστό 50% για τους ηθοποιούς και κατά ποσοστό 50% για τους παραγωγούς, τους μουσικούς και τους τραγουδιστές. Επομένως, πρέπει η κρινόμενη αίτηση να γίνει δεκτή και ως ουσιαστικά βάσιμη κατά ένα μέρος, κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας απόφασης. Τέλος, πρέπει η καθής η αίτηση, λόγω της εν μέρει ήττας της στην παρούσα δίκη, να καταδικαστεί στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων των αιτούντων, κατόπιν σχετικού προς τούτο αιτήματος τους (βλ. άρθρα 178 παρ 1 και 191 παρ 2 του ΚΠολΔ), κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας απόφασης.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι στο σκεπτικό κρίθηκε ως απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ, κατά τα λοιπά και εν μέρει, την αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ προσωρινά την ενιαία και εύλογη αμοιβή, που πρέπει να καταβάλει στους αιτούντες η καθ' ης η αίτηση εταιρία για την από μέρους της δημόσια παρουσίαση έργων των μελών τους μέσω συσκευών ραδιοτηλεόρασης, εγκαταστημένων στο αναφερόμενο στο ιστορικό της

παρούσας ξενοδοχείο, συνολικά στο ποσό των 1.849,20 ευρώ ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας, που εκπροσωπεί τους αιτούντες και ειδικότερα ποσοστό 50% της παραπάνω καθορισθείσας αμοιβής για τους ηθοποιούς και ποσοστό 50% της παραπάνω καθορισθείσας αμοιβής για τους παραγωγούς, τους μουσικούς και τους τραγουδιστές.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την καθ' ης η αίτηση να καταβάλει στους αιτούντες οργανισμούς το μισό της παραπάνω, αντίστοιχα, για τον καθένα καθορισθείσας αμοιβής με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αίτησης και κατά προαναφερόμενα ποσοστά για τον καθένα από τους αιτούντες πλέον του αναλογούντος στα προσωρινά καταβλητέα ποσά, Φ.Π.Α. για την απόδειξη που θα εκδοθεί σχετικά από τους αιτούντες.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την καθ' ης η αίτηση στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων των αιτούντων, τα οποία καθορίζει στο ποσό των εκατόν πενήντα (150) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίασή του, στο ακροατήριό του, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων τους δικηγόρων, με την παρουσία της Γραμματέως μόνο για τη δημοσίευση, στον Πολύγυρο Χαλκιδικής την 1^η Αυγούστου 2016.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Για τη Δημοσίευση
Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

